

Seznam příloh

<i>Příloha č. 1 – Federální ústavní zákon O Veřejném ochránci lidských práv .....</i>	<i>99</i>
<i>Příloha č. 2 – Mapa subjektů Ruské federace.....</i>	<i>111</i>
<i>Příloha č. 3 – Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby závěrečné práce.....</i>	<i>113</i>

Příloha č. 1 – Federální ústavní zákon O Veřejném ochránci lidských práv

Federální ústavní zákon z 26. února 1997 číslo 1-FKZ¹
O Veřejném ochránci lidských práv v Ruské federaci

Se změnami i doplněními ze dne:
16. října 2006, 10. června 2008, 28. prosince 2010.

Přiját Státní dumou dne 25. prosince 1996
Schválen Radou federace dne 12. února 1997

Tento Federální ústavní zákon určuje způsob jmenování do funkce Veřejného ochránce lidských práv, jeho odvolání, kompetence, organizační strukturu i podmínky jeho činnosti.

HLAVA I. Obecná ustanovení

Článek 1:

1. Funkce Veřejného ochránce lidských práv se zřizuje v souladu s Ústavou Ruské federace s cílem garance státní ochrany práv a svobod občanů, jejich dodržování i ctění státními orgány, orgány místní samosprávy i státními úředníky.
2. Veřejný ochránce lidských práv je do funkce jmenován i z ní odvoláván Státní dumou Federálního shromáždění Ruské federace.
3. Prostředky uvedenými v tomto Federálním ústavním zákoně Veřejný ochránce lidských práv přispívá k obnovování porušených práv, zdokonalování zákonů o právech člověka a občana Ruské federace a uvádění těchto zákonů do souladu s obecně uznávanými principy a normami mezinárodního práva, rozvíjí mezinárodní spolupráci v oblasti lidských práv, napomáhá právní osvětě v otázkách lidských práv a svobod a hledá způsoby a metody jejich ochrany.

Článek 2:

1. Veřejný ochránce lidských práv je při výkonu svých pravomocí nezávislý na jakýchkoli státních orgánech nebo úředních osobách.
2. Při své činnosti se Veřejný ochránce lidských práv řídí Ústavou Ruské federace, tímto ústavním zákonem, zákony Ruské federace jakož i obecně přijímanými principy a normami mezinárodního práva a mezinárodními smlouvami s Ruskou federací.

---

¹ Blíže srov. *Federal'nyj konstitucionnyj zakon „Ob Upolnomočennom po pravam čelověka v Rossijskoj Federacii“* [online]. 2013 [cit. 2013-12-26]. Dostupné z WWW: <<http://constitution.garant.ru/act/right/10200006/chapter/1/>> (aut. př.)

Článek 3:

Činnost Veřejného ochránce lidských práv doplňují existující prostředky ochrany práv a svobod občanů; nezamítá ani není oprávněn přezkoumávat kompetence státních orgánů zajišťujících ochranu i obnovování narušených práv a svobod.

Článek 4:

Vyhlášení mimořádného režimu nebo válečného stavu na celém teritoriu Ruské federace nebo jeho části neukončuje ani nepřerušuje činnost Veřejného ochránce lidských práv a ani neomezuje jeho kompetence.

Článek 5:

1. V souladu s Ústavou a zákony subjektu Ruské federace může být zřízena funkce Veřejného ochránce lidských práv v subjektu Ruské federace.
2. Financování činnosti Veřejného ochránce lidských práv v subjektu Ruské federace a jeho aparátu je prováděno z rozpočtu subjektu Ruské federace.

HLAVA II. Způsob jmenování do funkce Veřejného ochránce lidských práv a postup při jeho odvolávání

Článek 6:

Do funkce Veřejného ochránce lidských práv je jmenována osoba, která je občanem Ruské federace, starší 35 let, a která má znalosti v oboru lidských práv a má zkušenosti s jejich ochranou.

Článek 7:

1. Kandidáta do funkce Veřejného ochránce lidských práv navrhuje Státní dumě prezident Ruské federace, Rada federace Federálního shromáždění Ruské federace, poslanci Státní dumy, i poslanecké kluby ve Státní dumě.
2. Návrhy kandidátů do funkce Veřejného ochránce lidských práv Státní дума přijímá v průběhu jednoho měsíce před datem vypršení mandátu předchozího Veřejného ochránce lidských práv.

Článek 8:

1. Veřejný ochránce lidských práv je jmenován do funkce i z ní odvoláván Státní dumou většinou hlasů z celkového počtu poslanců Státní dumy v tajném hlasování.
2. Státní дума přijímá rozhodnutí o jmenování do funkce Veřejného ochránce lidských práv ne později než 30 dní po datu vypršení pravomocí předešlého Veřejného ochránce lidských práv.
3. Každá kandidatura, o které je tajně hlasováno při jmenování do funkce Veřejného ochránce lidských práv podle článku 7 tohoto ústavního zákona,

je zahrnuta do seznamu pro tajné hlasování dvěma třetinami hlasů z celkového počtu poslanců Státní dumy.

Článek 9:

1. Při jmenování do funkce Veřejného ochránce lidských práv je kandidát povinen složit slib následujícího znění: „Zavazuji se k ochraně práv a svobod lidí i občanů a k tomu, že budu poctivě vykonávat své povinnosti, řídit se Ústavou Ruské federace, jejími zákony, spravedlností i hlasem svědomí.“
2. Slib je skládán na zasedání Státní dumy po jmenování do funkce Veřejného ochránce lidských práv.
3. Veřejný ochránce lidských práv je považován za řádně ustanoveného do funkce po složení slibu.

Článek 10:

1. Veřejný ochránce lidských práv je jmenován na pět let od okamžiku složení slibu. Jeho mandát zaniká okamžikem složení slibu novým Veřejným ochráncem lidských práv.
2. Vypršení mandátu Státní dumy nebo její rozpuštění nezpůsobuje přerušení výkonu funkce Veřejného ochránce lidských práv.
3. Jedna a tatáž osoba nemůže být jmenována do funkce Veřejného ochránce lidských práv více než dvakrát za sebou.

Článek 11:

1. Veřejný ochránce lidských práv nemůže být zároveň poslancem Státní dumy, členem Rady federace nebo poslancem zákonodárného orgánu subjektu Ruské federace, být státním úředníkem nebo vykonávat jinou placenou či neplacenou činnost s výjimkou pedagogické, vědecké či jiné tvůrčí činnosti.
2. Veřejný ochránce lidských práv není oprávněn vyvíjet politickou činnost, být členem politické strany nebo jiného společenského uskupení sledujícího politické cíle.
3. Veřejný ochránce lidských práv je povinen přerušit činnost neslučitelnou s jeho statusem ne později než 14 dní od data vstoupení do funkce. V případě, že Veřejný ochránce lidských práv v tomto období nevyplní tento požadavek, jeho mandát se přerušuje a Státní дума jmenuje nového Veřejného ochránce lidských práv.

Článek 12:

1. Veřejný ochránce lidských práv disponuje imunitou po celou dobu výkonu funkce. Bez souhlasu Státní dumy nemůže být trestně ani administrativně vyšetřován soudními institucemi, nesmí být zadržen, uvězněn, nesmí

být provedena domovní prohlídka vyjma případů, kdy by byl zadržen přímo na místě zločinu, stejně tak nesmí být provedena osobní prohlídka vyjma případů, kdy je toto ustanoveno federálním zákonem s cílem zajištění bezpečnosti dalších osob. Imunita se vztahuje na Veřejného ochránce lidských práv, jeho domov, služební místnosti, zavazadla, osobní i služební dopravní prostředky, korespondenci, jím používané prostředky komunikace a rovněž na dokumenty jemu patřící.

2. V případě zadržení Veřejného ochránce lidských práv na místě zločinu osoba provádějící zadržení o tomto bezodkladně informuje Státní dumu, která je povinna rozhodnout o vydání Veřejného ochránce práv k dalšímu stíhání. V případě, že Státní дума nevydá rozhodnutí do 24 hodin od okamžiku zadržení, musí být Veřejný ochránce lidských práv bezodkladně propuštěn.

Článek 13:

1. Mandát Veřejného ochránce lidských práv předčasně vyprší v případech:
  - a. porušení povinností plynoucích z článku 11 tohoto Federálního ústavního zákona;
  - b. vstoupení v platnost odsuzujícího rozhodnutí soudu ve vztahu k Veřejnému ochránci lidských práv.
2. Mandát Veřejného ochránce lidských práv může být rovněž přerušena Státní dumou v případě jeho nezpůsobilosti vykonávat úřad ze zdravotních důvodů nebo z jiných příčin, kdy v průběhu dlouhé doby (alespoň 4 měsíců) není schopen vykonávat své pravomoci.
3. Veřejný ochránce lidských práv může odstoupit z funkce v případě, že podá prohlášení o složení svého mandátu.
4. Předčasné odvolání Veřejného ochránce lidských práv se provádí rozhodnutím Státní dumy Federálního shromáždění Ruské federace.

Článek 14:

V případě předčasného ukončení mandátu Veřejného ochránce lidských práv musí být nový Veřejný ochránce lidských práv jmenován Státní dumou v průběhu dvou měsíců ode dne odstoupení předešlého Veřejného ochránce podle ustanovení v článcích 6 – 10 tohoto Federálního ústavního zákona.

HLAVA III. Pravomoci Veřejného ochránce lidských práv

Článek 15:

Veřejný ochránce lidských práv přezkoumává stížnosti občanů Ruské federace i cizinců, kteří se nacházejí na teritoriu Ruské federace nebo osob bez občanství (dále žadatelé).

Článek 16:

1. Veřejný ochránce lidských práv přezkoumává stížnosti na rozhodnutí nebo činnost (nečinnost) státních orgánů, orgánů místní samosprávy, státních úředníků a úředních osob, jestliže se již dříve stěžovatel odvolával proti těmto rozhodnutím či napadal konání (nekonání) v soudním nebo administrativním pořádku projednání a nesouhlasí s vydaným rozhodnutím o jeho podnětu.
2. Veřejný ochránce lidských práv nepřezkoumává stížnosti na rozhodnutí komor Federálního shromáždění Ruské federace ani zákonodárných orgánů státní správy v subjektech Ruské federace.
3. Podání stížnosti k Veřejnému ochránci lidských práv v subjektech Ruské federace není považováno za překážku podání analogické stížnosti k Veřejnému ochránci lidských práv na federální úrovni.

Článek 17:

1. Stížnost musí být podána Veřejnému ochránci lidských práv ne později než do roka od data narušení práv a svobod stěžovatele nebo ode dne, kdy se o tomto stěžovatel dozvěděl.
2. Stížnost musí obsahovat příjmení, jméno i jméno po otci, adresu stěžovatele, popsání napadaných skutečností, rozhodnutí, konání (nekonání), které narušilo či narušovalo – podle mínění stěžovatele – jeho práva a svobody. Dále žádost musí obsahovat kopie rozhodnutí přijatých soudy či administrativními orgány ve vztahu k jeho stížnosti.

Článek 18:

Stížnost zaslaná Veřejnému ochránci lidských práv nepodléhá státnímu poplatku.

Článek 19:

Stížnosti adresované Veřejnému ochránci lidských práv od osob, které se nacházejí v místech nedobrovolného pobytu (tj. ve věznicích, psychiatrických léčebnách atp.), nepodléhají prohlídce a během 24 hodin jsou odesílány Veřejnému ochránci lidských práv.

Článek 20:

1. Se stížností, která byla doručena Veřejnému ochránci lidských práv, má právo naložit následujícím způsobem:
  - a. přijmout stížnost k přezkoumání;
  - b. objasnit stěžovateli prostředky, které má právo využít k ochraně svých práv a svobod;

- c. předat stížnost státnímu orgánu, orgánu místní samosprávy, nebo úřední osobě, k jejichž kompetencím patří řešení stížnosti;
  - d. odmítnout přijetí stížnosti k přezkoumání.
2. O přijatém rozhodnutí v průběhu deseti dní Veřejný ochránce lidských práv informuje stěžovatele. V případě přezkoumávání stížnosti informuje Veřejný ochránce lidských práv rovněž státní orgán, orgán místní samosprávy nebo úřední osobu, jejichž rozhodnutí a činnost (nečinnost) je ve stížnosti napadena.
3. Odmítnutí přijetí stížnosti k přezkoumání musí být odůvodněno. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Článek 21:

Při existenci informací o masových nebo závažných narušeních práv a svobod občanů či v případech majících závažný společenský význam nebo v případech spojených s nevyhnutelností ochrany zájmů osob nezpůsobilých samostatně využívat právní prostředky ochrany má Veřejný ochránce lidských práv pravomoc přijmout na základě své vlastní iniciativy odpovídající opatření v rámci svých kompetencí.

Článek 22:

1. V průběhu přezkoumávání stížnosti má Veřejný ochránce lidských práv možnost obrátit se na kompetentní státní orgány nebo úřední osoby s žádostí o spolupráci za účelem prověření okolností vedoucích k vyjasnění stížnosti.
2. Prověření nemůže být státnímu orgánu, orgánu místní samosprávy nebo úřední osobě, jejichž rozhodnutí, činnost (nečinnost) je napadána, nařízeno.

Článek 23:

1. Při prověřování stížnosti má Veřejný ochránce lidských práv právo:
  - a. bez překážek navštěvovat všechny orgány státní správy, orgány místní samosprávy, účastnit se zasedání jejich kolektivních orgánů, rovněž bez překážek navštěvovat podniky, instituce i organizace nezávisle na jejich organizačně-právních formách i formách vlastnictví, vojenské objekty, veřejná hnutí;
  - b. požadovat a obdržet od státních orgánů, orgánů místní samosprávy i od úředních osob informace, dokumenty i materiály, které jsou nutné pro přezkoumání stížnosti;
  - c. obdržet vysvětlení od úředních osob i státních úředníků vyjma soudců v otázkách, které podléhají dokazování v soudním procesu;

- d. provádět samostatně nebo společně s kompetentním státním orgánem, úřední osobou, či státním úředníkem prověrku činnosti státních orgánů, orgánů místní samosprávy i úředních osob;
  - e. nařizovat kompetentním státním úřadům provedení expertních výzkumů a přípravu závěrů v otázkách, které podléhají přezkoumání v průběhu procesu zpracovávání stížnosti;
  - f. seznamovat se s trestními i občanskými soudními řízeními i s řízeními, v nichž došlo k porušení administrativního práva, rozhodnutími (rozsudky), které vstoupily v účinnost, rovněž jako s přerušenými nebo zastavenými procesy a materiály, u nichž bylo odmítnuto zahájení trestního řízení.
2. V otázkách své činnosti Veřejný ochránce lidských práv užívá práva bezodkladného přijetí u vedoucích i dalších úředních osob státních orgánů, orgánů místní samosprávy nacházejících se na teritoriu Ruské federace, u dalších společností i organizací nezávisle na jejich organizačně-právní struktuře i formě vlastnictví, stejně jako u vedoucích společenských hnutí, osob vedoucích struktury ozbrojených sil Ruské federace, dalších vojsk a vojenských formací a u vedoucích pracovníků míst, kde dochází k omezování osobní svobody.

Článek 24:

1. Poskytnutí informací Veřejnému ochránci lidských práv, které představují státní, komerční, nebo jiné zákonem chráněné tajemství, se provádí v souladu se zákony Ruské federace.
2. Veřejný ochránce práv má právo odmítnout vypovídat v občansko-právním nebo v trestním řízení o skutečnostech, s nimiž se seznámil v průběhu své činnosti.

Článek 25:

Při přezkumu stížnosti je Veřejný ochránce lidských práv povinen poskytnout státnímu orgánu, orgánu místní samosprávy nebo úřední osobě, jejichž rozhodnutí a činnost (nečinnost) je napadána, vysvětlení a odpovědi na jakékoli otázky, které je třeba vyjasnit během prověřování.

Článek 26:

1. O výsledcích přezkumu stížnosti je Veřejný ochránce lidských práv povinen informovat stěžovatele.
2. V případě zjištění skutečností porušujících práva stěžovatele je Veřejný ochránce lidských práv povinen přijmout opatření v rámci svých kompetencí plynoucích z tohoto Federálního ústavního zákona.

Článek 27:

Veřejný ochránce lidských práv je povinen doručit státnímu orgánu, orgánu místní samosprávy nebo úřední osobě, v jejichž rozhodnutích nebo činnosti (nečinnosti) shledal skutečnosti porušující práva a svobody občanů, své závěry obsahující doporučení ve vztahu k možným i nevyhnutelným opatřením vedoucím k obnovení dodržování práv a svobod.

Článek 28:

1. Do vynesení konečného rozhodnutí nepodléhají materiály, doručené v průběhu přezkoumávání stížnosti, nutnosti zveřejnění.
2. Veřejný ochránce lidských práv má právo zveřejnit bez písemného souhlasu stěžovatele skutečnosti z jeho soukromého života i dalších osob, s nimiž se seznámil v průběhu přezkumu stížnosti.

Článek 29:

1. Podle výsledku přezkoumání stížnosti má Veřejný ochránce lidských práv právo:
  - a. obrátit se na soud s žádostí na ochranu práv a svobod narušených rozhodnutím, činností (nečinností) státního orgánu, orgánu místní samosprávy nebo úřední osobou nebo se přímo osobně či skrze svého zástupce účastnit procesů;
  - b. obrátit se na kompetentní státní orgány s požadavkem na zahájení disciplinárního nebo administrativního řízení nebo trestního stíhání ve vztahu k úřední osobě, v jejímž rozhodnutí nebo činnosti (nečinnosti) je spatřováno porušení lidských práv i svobod;
  - c. obrátit se na soud nebo státní zastupitelství s požadavkem na prověření pravomocného rozhodnutí, rozsudku nebo rozhodnutí soudu;
  - d. vyložit své závěry úřední osobě, která má právo předkládat námítky a má právo účastnit se soudního projednávání případů jako dozor;
  - e. obrátit se na Ústavní soud Ruské federace se stížností na porušení ústavních práv a svobod občanů zákony aplikovanými nebo zákony, které mají být aplikovány v konkrétním případě.
2. Žádosti nebo stížnosti odeslané Veřejným ochráncem lidských práv v souladu s odstavcem c bodu 1. tohoto článku, nejsou zatíženy státním poplatkem.

Článek 30:

1. Veřejný ochránce lidských práv je oprávněn zveřejnit své rozhodnutí.

2. Periodicky tištěný tisk, jehož vlastníkem (spoluvlastníkem) jsou státní či municipální orgány, orgány místní samosprávy, státní podniky, úřady a organizace nebo ty, které jsou plně či částečně financovány ze státního rozpočtu nebo rozpočtu subjektu Ruské federace, nemohou odmítnout publikování závěrů či jiných dokumentů Veřejného ochránce lidských práv.

Článek 31:

Podle výsledků výzkumu a analýzy informací o porušených právech a svobodách občanů, tedy podle zobecnění výsledků přezkumu stížností, má Veřejný ochránce lidských práv právo:

- a. doručit státním orgánům, orgánům místní samosprávy a úředním osobám své připomínky a návrhy obecného charakteru ve vztahu k zajištění práv a svobod občanů a zdokonalování administrativních procedur;
- b. obracet se k subjektům s právem zákonodárné iniciativy s návrhy na změny a doplnění federálních zákonů i zákonů subjektů Ruské federace nebo s návrhy na zaplnění bílých míst ve federálních zákonech i v zákonech subjektů Ruské federace, jestliže Veřejný ochránce lidských práv pokládá rozhodnutí nebo činnost (nečinnost) státních orgánů, orgánů místní samosprávy nebo úředních osob za porušující práva a svobody občanů, přičemž tato rozhodnutí a činnost (nečinnost) je řízena federálními zákonnými normami, zákony subjektů Ruské federace nebo v případě, kdy zákonné normy protirečí normám mezinárodního práva a mezinárodních smluv s Ruskou federací.

Článek 32:

1. V případě hrubého či masového porušení práv garantovaných Ústavou Ruské federace a lidských práv má Veřejný ochránce lidských práv právo:
  - a. vystoupit s projevem na následujícím zasedání Státní dumy;
  - b. obrátit se na Státní dumu s návrhem na založení parlamentní komise pro prošetření skutečností sloužící jako základ pro provedení parlamentního vyšetřování, účastnit se práce v této skupině osobně nebo skrze svého zástupce, rovněž jako se i účastnit zasedání komor Federálního shromáždění Ruské federace při schvalování závěrečného protokolu o výsledku práce této komise.
2. Veřejný ochránce lidských práv má právo obrátit se na Státní dumu s návrhem na provedení parlamentního slyšení o skutečnostech porušování práv a svobod občanů a zároveň se osobně nebo skrze svého zástupce účastnit těchto slyšení.

Článek 33:

1. Po skončení kalendářního roku zašle Veřejný ochránce lidských práv prezidentu Ruské federace, Radě federace i Státní dumě, vládě Ruské federace, Ústavnímu soudu Ruské federace, Vrchnímu soudu Ruské federace, Nejvyššímu arbitrážnímu soudu Ruské federace, Generálnímu prokurátoru Ruské federace i Předsedovi vyšetřovací komise Ruské federace přehled své činnosti.
2. V konkrétní problematické oblasti dodržování práv a svobod občanů Ruské federace má Veřejný ochránce lidských práv právo zasílat Státní dumě speciální zprávy.
3. Výroční zprávy Veřejného ochránce lidských práv jsou povinně oficiálně zveřejňovány v novinovém deníku Rossijskaja Gazeta, speciální zprávy o konkrétních oblastech mohou být publikovány podle rozhodnutí Veřejného ochránce lidských práv opět v novinovém deníku Rossijskaja Gazeta nebo v jiných denících.

Článek 34:

1. Úřední osoby jsou povinny bezplatně a bezodkladně poskytnout Veřejnému ochránci lidských práv požadované materiály a dokumenty nebo jiné informace potřebné k vyplnění jeho kompetencí.
2. Požadované materiály a dokumenty a jiné informace musejí být odeslány Veřejnému ochránci lidských práv nejpozději do 15 dní od obdržení žádosti, jestliže v této žádosti není uvedeno jinak.

Článek 35:

Státní orgán místní samosprávy nebo úřední osoba, která obdržela závěry šetření Veřejného ochránce lidských práv obsahující doporučení, je povinna v průběhu jednoho měsíce tato doporučení projednat a písemně sdělit Veřejnému ochránci lidských práv přijatá opatření.

Článek 36:

Vměšování se do činnosti Veřejného ochránce lidských práv s cílem ovlivnit jeho rozhodnutí, nesplnění povinností ze strany úřední osoba plynoucích z tohoto ústavního zákona, stejně jako stěžování činnosti Veřejného ochránce lidských práv v jakékoli formě s sebou nese odpovědnost stanovenou v zákonech Ruské federace.

Článek 36.1:

1. Veřejný ochránce lidských práv spolupracuje s veřejnými pozorovacími komisemi činnými v subjektech Ruské federace s cílem spolupráce na realizaci státní politiky v oblasti zabezpečení lidských práv v místech, kde dochází k omezení osobní svobody.
2. Veřejné pozorovací komise, zmíněné v bodě 1. tohoto článku, jsou povinny každoročně odeslat Veřejnému ochránci lidských práv materiály shrnující

výsledky jejich činnosti vedoucí k ochraně lidských práv v místech, kde dochází k omezení osobní svobody.

3. Občanská komora Ruské federace je povinna informovat Veřejného ochránce lidských práv o tom, že byla v subjektu Ruské federace založena veřejná pozorovací komise, i o případných změnách v jejím složení.

HLAVA IV. Aparát Veřejného ochránce lidských práv

Článek 37:

1. S cílem zabezpečit činnost Veřejného ochránce lidských práv se zřizuje jeho aparát.
2. Pracovní aparát Veřejného ochránce lidských práv se zabývá právními, organizačními, vědecko-analytickými, informačně-správními i dalšími aktivitami k zabezpečení činnosti Veřejného ochránce lidských práv.
3. Veřejný ochránce lidských práv a jeho aparát je státním orgánem, právníkou osobou, mající své účty, razítko i hlavičku se svým názvem a vyobrazením státního znaku.

Článek 38:

1. Činnost Veřejného ochránce lidských práv i jeho pracovního aparátu je financována z prostředků federálního rozpočtu.
2. Ve federálním rozpočtu se každý rok v oddělené kapitole určují prostředky, které jsou potřebné k zajištění činnosti Veřejného ochránce lidských práv i jeho aparátu.
3. Veřejný ochránce lidských práv samostatně vypracovává a realizuje svůj rozpočet.
4. Finanční odpovědnost daná Veřejnému ochránci lidských práv je ustanovena odpovídajícím zákonem Ruské federace.
5. Majetek, který potřebuje Veřejný ochránce lidských práv a jeho aparát k výkonu činnosti, se nachází v jejich věcném právu a spadá do vlastnictví státu.

Článek 39:

1. Veřejný ochránce lidských práv schvaluje strukturu pracovního aparátu, nařízení i jeho organizační uspořádání a řídí jeho práci.
2. V rámci možných finančních výdajů ze svého rozpočtu určuje početnost svého aparátu i jeho interní harmonogram.
3. V souvislosti s řízením pracovního aparátu Veřejný ochránce lidských práv vydává nařízení.

Článek 40:

1. Materiální garance nezávislosti Veřejného ochránce lidských práv spojené s vyplácením mezd, zdravotním a sociálním a jiným pojištěním se ustanovují vzhledem k odpovídajícím garancím, jak je předpokládá zákon a další normativní akty Ruské federace ve vztahu k úředním osobám zastávajícím posty na místech státní správy Ruské federace.
2. Práva, povinnosti a odpovědnost pracovníků aparátu Veřejného ochránce lidských práv, stejně jako podmínky jejich činnosti se určují federálními zákony a jinými normativními právními akty o federální státní službě a zákoníkem práce Ruské federace.

Článek 41:

Při institutu Veřejného ochránce lidských práv se s cílem poskytnutí konzultační pomoci může zřídit expertní rada z osob, které disponují odpovídajícím vzděláním v oblasti lidských práv.

HLAVA V. Závěrečná ustanovení

Článek 42:

Sídlem Veřejného ochránce lidských práv je Moskva.

Článek 43:

Ne později než 30 dní od okamžiku vstoupení v platnost tohoto Federálního ústavního zákona začne Státní дума přijímat rozhodnutí o jmenování do funkce Veřejného ochránce lidských práv tak, jak je ustanoveno v hlavě II. tohoto Federálního ústavního zákona.

Článek 44:

Tento Federální ústavní zákon vstupuje v platnost dnem jeho oficiální publikace.

Prezident Ruské federace
Moskva, Kreml
26. února 1997
N1-FKZ

B. Jelcin

Příloha č. 2 – Mapa subjektů Ruské federace

Institut veřejného ochránce je zřízen v následujících 72 subjektech Ruské federace:

- 1) **Republiky:** Adygeja (1), Altaj (4), Baškortostán (2), Burjatija (3), Čečna (20), Čuvašsko (21), Dagestán (5), Chakasko (19), Ingušsko (6), Kabardsko-Bakarsko (7), Kalmycko (8), Karačajevsko-Čerskevsko (9), Karélie (10), Komi (11), Marijsko (12), Mordvinsko (13), Sacha (Jakutsko) (14), Severní Osetie – Alanie (15), Tatarstán (16), Udmurtsko (18)
- 2) **Kraje:** Altajský (22), Chabarovský (27), Kamčatský (41), Krasnodarský (23), Krásnojarský (24), Permský (90), Přímořský (25), Stavropolský (26), Zabajkalský (75)
- 3) **Oblasti:** Amurská (28), Archangelská (29), Astrachaňská (30), Belgorodská (31), Brjanská (32), Čeljabinská (74), Ivanovská (37), Irkutská (38), Kaliningradská (39), Kalužská (40), Kemerovská (42), Kirovská (43), Kostromská (44), Kurská (46), Leningradská (47), Lipecká (48), Moskevská (50), Nižněnovgorodská (52), Novgorodská (53), Omská (55), Orenburská (56), Orelská (57), Penzenská (58), Pskovská (59), Rostovská (61), Rjazaňská (62), Sachalinská (65), Samarská (63), Saratovská (64), Smolenská (67), Sverdlovská (66), Tomská (70), Tulská (71), Tverská (69), Uljanovská (73), Volgogradská (34), Voroněžská (36)
- 4) **Federální města:** Moskva (77), Sankt Petěrburk (78)
- 5) **Autonomní oblast:** Židovská (79)
- 6) **Autonomní okruhy:** Chantymansijský (86), Jamalskoněnecký (89), Něnecký (83)

Institut veřejného ochránce lidských práv není zřízen v 11 subjektech:

- 1) **Republiky:** Tuva (17)
- 2) **Oblasti:** Jaroslavská (76), Kurganská (45), Magadanská (49), Murmanská (51), Novosibirská (54), Tambovská (68), Ťumenská (72), Vladimírská (33), Vologdská (35)
- 3) **Autonomní okruhy:** Čukotský (87)²

---

² Blíže srov. *Upolnomočennyje po pravam čelověka v subjektach Rossijskoj Federacii. Otkrytaja Akademija pravovoj kultury* [online]. 2014 [cit. 2014-01-10]. Dostupné z WWW: <www.acadprava.ru/services/434/8005/>.

Příloha č. 3 – Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby závěrečné práce

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta
M.D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby závěrečné práce Evidenční list

Jsem si vědom/a, že závěrečná práce je autorským dílem a že informace získané nahlédnutím do zveřejněné závěrečné práce nemohou být použity k výdělečným účelům, ani nemohou být vydávány zastudijní, vědeckou nebo jinou tvůrčí činností jiné osoby než autora.

Byl/a jsem seznámen/a se skutečností, že si mohu pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny závěrečné práce, jsem však povinen/povinna s nimi nakládat jako s autorským dílem a zachovávat pravidla uvedená v předchozím odstavci tohoto prohlášení.

Poř. č.	Datum	Jméno a příjmení	Adresa trvalého bydliště	Podpis
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				